

متن پرسش

سلام: ۱- رابطه بین معرفت نفس و خدا شناسی و امام شناسی چیست؟ ۲- عده ای مثل شیخ جعفر مجتهدی و شیخ رجبعلی از یک شیوه سلوکی دیگری به توحید رسیده اند که یک انتقاد دارم از امثال شما که این ها را ظاهرا بیسواد می دانید و یک عده متعصبانه فقط چسبیدن به علامه و آیت الله قاضی رحمه الله علیهما و سلوک اینها را عقلی می دانند. آیا سلوک اینان غیر عقلی بوده؟ اگر غیر عقلی بوده چطور به نتیجه رسیده اند. حالا چون سبک و سیاق آنها تئوریزه نشده غیر عقلی است؟ شما سلوک این دسته از افراد را چطور می دانید؟ اگر مکتبشان قابل ارئه نبود چطور شیخ حامد از دل اینها در آمده که آقای شوشتری از ایشان بهره برده؟ ۳- شرمنده یک سوال دیگر هم داشتم اینکه محی الدین نتیجه مکاشفاتش را بصورت عقلی تدوین کرده یا نه فقط به عقل خود فشار آورده مثل یک فیلسوف. اگر جوابتان مثبت است نقلی از بزرگان بیاورید. یا مهدی

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- در معرفت نفس نظر به «وجود» خودمان می‌کنیم تا زمینه‌ی خداشناسی به روش وجودی باشد و امام‌شناسی راه نظر به اسماء الهی است که در انسان کاملی ظهور کرده ۲- به نظرم باید بین اهل کرامت و اهل توحید فرق بگذارید. اهل توحید بیشتر به معرفه الله حساس‌اند ۳- خود محی‌الدین در ابتدای فصوص الحکم و فتوحات مکّیه می‌گوید این‌ها حاصل مکاشفاتش است. موفق باشید